

teggia ja magga hing olleks, sedda poeg süddamesikult armastaks, ja teine sedda tellammal vihil. Kas norik rahha polest joukas on ehet ollematta, se ei te wahhet mitte selle asja wahhet. Petril on marrandusest pargas jágas. — „Walle se ei olla ful mitte“, ütles mõlder, „agaa kui peaksid hulg lapsi sama, ehet râne äppardus neile juhtuma, siis aitaks wahhest piissuke marrandus. Sedda ei sunni ei milgi fombel põlgata.“ — Perrenaene wastas: Sedda andko Jummalta holeks. Kui meie nisugusi asjo ommast peast tahha ne seada, mis üksnes Jummalta käe al seisvad, siis teme paato, ja panneme pealegi munna pessa föriwale. Kuidas linno emma sedda saab sealt aududa? Sinna, wanna sõbber, ei olnud ei peo ni rikkas kui núud, siis kui sa mind ennesele mõtsid, ja minna ostusim nago paljas sinno kattuse alla, ja ommeti läksid verre asjad Jummalta armo läbbi hästi forda. — „Reik töösi!“ ütles mees, ja sinna ollid mulle otse Jummalta

önnistaminne; agga meil ollid ka head kasulised aiad, ja need tânnarosed on rasked. Sepârrast arwan agga, et seit ei olleks tahjo, kui poeg saaks naesega nattukest lisja veel jure. Ja se sunnits ful ka ühte, et se tüdruf, sedda temma ennesele walliseb, auwäart ja ühtlase rikkas noor innimenne olleks.“ — Kui senna jure agga veel tulleks, ütles emma, et tüdruf täieste poia mele párrast on, siis olleksin ful sega rahbul. — Wannamees játtis núud sedda jutto mahha, ja mis temmal veel süddames olli, sedda temma ei tahtnud sel korrval veel mitte ülesanda, seit et teadis, et naene lähbäks se wasto törkuma. Pealegi teadis ka ful, et naene suurt luggu piddas Ewast, ja tedda rõmuga minnioks wõttoks. Mehhe melest se ei olnud mitte täieste nenda, seit temma mõtles ikka selle rikka Hansu Huberi tútre peale. Ge olli sealt ümberkaudo keige rikkam tüdruf. Mõlder ei tunnud tedda ful mitte selgest, ja Hansust temma ei olnud muud kuulnud, kui et